

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: J. V., narozený „X“,
„X“,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 8,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2018, č. j. „X“,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 1. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 9. 2017, č. j. „X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku pro nesplnění podmínek ustanovení § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. V žalobě žalobce namítal, že mu nebylo započteno do doby pojištění období od roku 1981 do roku 1991, kdy pracoval v Tlakové plynárně Ústí nad Labem a ve Spolchemii v Ústí nad Labem. Žalobce se pozastavoval nad tím, že za uvedené období nebyly dohledány žádné záznamy, když dle osobních listů důchodového pojištění období od 13. 2. 1990 do 13. 7. 1990 je evidováno jako doba pojištění. Jde o období, kdy se měl soudit u Okresního soudu v Ústí nad Labem s Tlakovou plynárnou Ústí nad Labem o neplatnost okamžité výpovědi z pracovního poměru, což měl vyhrát a musel se vrátit zpět do Tlakové plynárny Ústí nad Labem. Dále žalobce uvedl, že dne 1. 11. 1981 nastoupil v rámci náboru pracovního úřadu na upřednostněné pracoviště Tlaková plynárna Ústí nad Labem. Dle žalobce tomu nasvědčuje i měsíční výpověď z předešlého pracovního poměru v Severočeských tukových závodech. Žalobce zdůraznil, že za komunistického režimu byla pracovní povinnost a nemohl tedy nikde nepracovat. Pokud by tak tomu bylo, byl by odsouzený za příživnictví.
3. Žalobce zdůraznil, že na předčasný starobní důchod měl nárok ode dne 18. 4. 2017.

Vyjádření žalované k podané žalobě

4. Žalovaná uvedla, že v rámci správního řízení provedla šetření žalobcem namítaných dob pojištění a doplnila některé chybějící doby v učebním poměru, které se podařilo doložit. K období let 1981 až 1991, kdy měl být žalobce zaměstnán v Tlakové plynárně Ústí nad Labem a ve Spolchemii Ústí nad Labem však nebyly nalezeny žádné záznamy týkající se případného pracovního poměru žalobce. Žalobcem zmiňovaný rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Labem se rovněž v dokumentaci nenachází.
5. Žalobce dle žalované žádal o přiznání starobního důchodu ode dne 3. 8. 2017, tedy před dosažením důchodového věku. Žalovaná uvedla, že pojištěnec má nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou dle § 29 odst. 1 nebo § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a do důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let, nebo 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.
6. Žalovaná konstatovala, že žalobce ke vzniku nároku na důchod musel získat minimálně 35 let pojištění. Po zhodnocení nově doložených dob pojištění získal žalobce pouze 14 roků a 105 dnů doby pojištění. Podmínku získání potřebné doby pojištění 35 let tedy ke dni 3. 8. 2017, ke kterému požadoval přiznání starobního důchodu, nesplnil. S ohledem na nedosažení požadované doby pojištění nebylo možné starobní důchod žalobci přiznat.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

9. Dle § 28 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně. Dle přílohy k zákonu o důchodovém pojištění je pro pojištěnce s rokem narození 1957 důchodový věk 63 let a 8 měsíců. Dle § 29 odst. 1 písm. k) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 35 let a dosáhl důchodového věku po roce 2018. Podle § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1 písm. g) až k), nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo § 29 odst. 3 písm. a) a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.
10. Nejdříve se soud zabýval otázkou, zda žalobce ke dni 3. 8. 2017, k němuž požadoval přiznání starobního důchodu, dosáhl potřebného věku. Žalobcův důchodový věk je 63 let a 8 měsíců. Důchodového věku tedy žalobce dosáhl dne 18. 12. 2020, tedy až po dni, ke kterému požadoval přiznání starobního důchodu. Dále se soud zabýval otázkou, zda žalobce dosáhl věku dle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Ke dni 3. 8. 2017 žalobce již dosáhl věku 60 let a do jeho důchodového věku mu chybělo méně než 5 let. Proto žalobce podmínku věku pro přiznání důchodu dle § 31 zákona o důchodovém pojištění před dosažením důchodového věku splnil.
11. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že pro možnost přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku musí být současně s dosažením požadovaného věku splněna podmínka dosažení potřebné doby pojištění.
12. Dle podkladů žalované žalobce k rozhodnému dni dosáhl pouze 14 let a 105 dnů pojištění. Pro přiznání starobního důchodu bylo však v jeho případě nutné získat alespoň 35 let pojištění. Žalobce tedy nesplňoval potřebnou dobu pojištění pro přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku.
13. Žalobce namítal, že nebyla neoprávněně zahrnuta do doby pojištění doba od roku 1981 do roku 1991, kdy pracoval v Tlakové plynárně Ústí nad Labem a ve Spolchemii v Ústí nad Labem. Soud zjistil, že se touto námitkou žalovaná zabývala a oslovila právní nástupce uvedených zaměstnavatelů. Právní nástupci uvedených zaměstnavatelů (Palivový kombinát Ústí, státní podnik, a Tlaková plynárna Ústí nad Labem, a. s.) sdělili žalované, že nemají žádné podklady, ze kterých by vyplývalo, že by žalobce u těchto zaměstnavatelů zaměstnán a pojištěn. Dle osobního listu důchodového pojištění tedy u žalobce v obdobích od 1. 11. 1981 do 12. 2. 1990 a od 14. 7. 1990 do 12. 6. 1994 není evidována žádná doba pojištění. Na období od 13. 2. 1990 do 13. 7. 1990 je ve správním spise založený evidenční Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

list důchodového zabezpečení od zaměstnavatele Spolek pro chemickou a hutní výrobu, státní podnik. Pro období do 31. 10. 1981 je ve správním spise založen evidenční list od zaměstnavatele Severočeské tukové závody Ústí nad Labem. Žádné jiné doklady vztahující se k letům 1981 až 1990 ve správním spise nejsou založeny. Žalobce žádné doklady k uvedenému období nepředložil ani v rámci správního řízení ani v řízení před soudem a ani žalované se i přes vynaloženou snahu dle údajů sdělených žalobcem nepodařilo žádné doklady prokazující jeho dobu pojištění pro dané období získat.

14. Soudu nezbyvá než konstatovat, že v obdobích od 1. 11. 1981 do 12. 2. 1990 a od 14. 7. 1990 do 12. 6. 1994 není u žalobce evidována žádná doba pojištění zcela v souladu se zjištěným skutkovým stavem.
15. Na tomto místě musí soud konstatovat, že i kdyby se podařilo žalobci doložit trvání pojištění za celé období let 1981 až 1991, jehož započtení se žalobce domáhá, tedy 11 let pojištění, s ohledem na skutečnost, že by tak dosáhl jen 25 let pojištění, nedosáhl by tak potřební doby pojištění pro přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku. Pro přiznání tohoto důchodu je totiž kromě dosažení patřičného věku nutné disponovat 35 lety respektive v případě použití § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění 30 lety pojištění.
16. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když žalobci nepřiznala ke dni 3. 8. 2017 nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, a to pro nedosažení potřebné doby pojištění. Soud proto předmětnou žalobu shledal jako nedůvodnou a ve výroku I. ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem dne 17. března 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)